

Flukten

kjøpe dagbok

Nå er jeg på vei til Norge. Jeg flykter fra Syria. Jeg flykter for det er krig og det er ikke trygt å bo der.

Jeg kjenner ingen i Norge. Det blir litt skummelt og litt rart, men jeg blir hvertfall trygg. Det er en lang vei. Jeg må komme meg bort i fra alle vaktene, jeg må hjelpe meg og snike meg forbi. Nå tar jeg meg en liten pause og skriver litt i dagboken min. Mamma og pappa ble skutt for vaktene viste at vi barna skulle dra. Det dunket hardt og fort i hjerte mitt. Brødrene mine og søstrene mine dro fra meg, nå er jeg helt alene. Husket og ta med karte mitt så da finner jeg sikkert Norge. Håper brødrene mine og søstrene mine har det bra. Jeg kommer snart til vaktene. De er skumle, de kan skyte meg når som helst hvis de ser meg. Jeg løp fordi to vakter i stedet, de så meg ikke. Jeg var veldig redd. Nå må jeg ut å løpe.

Nå har jeg kommet til Polen.
Har løpt mange mil. Jeg kom
heldig vis unna vaktene. Tror en av vaktene sa meg
men han skjøt heldig vis ikke. Han
tenkte sikkert at jeg var bare et barn
og jeg ikke skulle gjøre noe som
var farlig for dem.

Nå nærmer jeg meg Norge. Gleder og
gruer meg til å komme til Norge.
Jeg kjenner jo ingen der, jeg kan jo
ikke språket heller. Nå har jeg kommet
forbi alle vaktene tror jeg. Jeg får se
om jeg kan snike meg i en båt
eller no, den går til Norge fra Polen.

Nå sitter jeg på båten. Klarte å
snike meg inn. Ha! Ha! Lurer på hvordan
brødrene mine og søstrene mine
har det. De har det sikkert
bra, sann som jeg nå. Båten
kommer snart i land. ÅÅÅ, gleder meg
kjempemye.

Nå har jeg kommet frem! Endelig
er jeg i Norge! Nå er jeg fri.
Det er et problem jeg kjenner ingen
her, og har bare noen få kroner.

2 måneder senere

Jeg har begynt på skole og noen fint meg
å ville adoptere meg. Elsker Norge. Nå
kan jeg onklig hørde og har lært
masse og skal lære mye mer!

Hadde dagbok! :)